

Chris Bouma is best geïntegreerde Nederlander in Marokkaanse gemeenschap

Mensen met elkaar verbinden

Van Chris Bouma wordt wel eens gezegd dat hij het vleesgeworden gezicht is van diversiteit in Amsterdam. Als homo weet hij hoe het is om gediscrimineerd te worden. Daarom kan hij zich zo goed het gevoel van een Marokkaan voorstellen die de toegang tot een discotheek wordt geweigerd. Met zijn bedrijf, Connecting Differences, overbrugt hij verschillen. "Het gaat namelijk niet om de verschillen tussen mensen, maar om de overeenkomsten."

TEKST PAUL HOFMAN

FOTO CLAUDIA KAMERGORODSKI

Al meer dan twintig jaar verdiept Chris Bouma zich in zaken als diversiteit, islam, de multiculturele samenleving en homoseksualiteit. "Ik ken de specifieke gevoeligheden en achtergronden binnen de Marokkaanse gemeenschap. Ik ken mijn pappenheimers. Inmiddels ben ik vijf keer in Marokko geweest en ken het land veel beter dan de meeste Marokkanen hier. Ik heb een klik met Marokkanen. Op feesten klit ik altijd met hen. Ze stralen iets gezelligs uit. Ik heb overigens ook een Arabische naam. Sommige Marokkanen noemen me Driss."

Bouma stamt uit een Oosterbeeks katholiek gezin. Eind jaren tachtig laat hij het katholicisme achter zich omdat de uitspraken van de toenmalige aartsbisschop Simonis over homo's hem heel erg tegen de borst stuiten. Hij is dan net een jaar uit de kast. Het tekent zijn idealistische inslag. Maar hoe reageerde zijn omgeving? "Mijn vader overleed toen ik anderhalf jaar oud was. Ik heb hem dus nooit gekend. Op mijn zeventiende heb ik het mijn moeder verteld. Ze reageerde geweldig en vertrouwde me toe dat ze nog meer van me hield. Dat is toch het mooiste wat ik me kon wensen." Hij lacht als hij vertelt over de reactie van zijn zwager. "Hij is liberaal Joods. Hij zei dat ik maar niet moest denken dat ik bijzonder was. Dat was zo indrukwekkend: zo'n gevoel van onvoorwaardelijke acceptatie."

Na de middelbare school besluit Bouma naar Amsterdam te verhuizen en politicologie te gaan studeren. Hij voelt er zich als een vis in het water. Na zijn studie rolt hij via een stage bij het IKON-televisieprogramma Babylon de journalistiek in. Na een tijdje maakt hij de overstap naar de radio en werkt hij mee aan spraakmakende reportages. Maar uiteindelijk blijkt journalistiek toch niet zijn ding te zijn. Hij zegt het vak vaarwel en legt zich enthousiast toe op het geven van trainingen op het gebied van diversiteit. "Daar ligt mijn kracht. Van jongs af aan heb ik een grote interesse gehad in verschillende mensen. Nu wilde ik zelf een bijdrage gaan leveren door me te richten op het overbruggen van maatschappelijke

verschillen." In 2004 richt hij een eigen bedrijf op en wordt hij trainer en coach op het gebied van persoonlijke ontwikkeling. Twee jaar geleden besluit hij zijn interesse voor diversiteit, islam, homoseksualiteit met zijn jarenlange ervaring te bundelen. Het leidt tot het ontstaan van Connecting Differences. Zijn drijfveer? Mensen bij elkaar brengen en met elkaar verbinden. "Verschillen tussen mensen kun je niet wegpoetsen maar iedereen moet wel zichzelf kunnen zijn. Ik zag dat de tolerantie

'Zelf noem ik het regenboog-coalitiesolidariteit'

in Amsterdam enorm onder druk kwam te staan. Het raakte me diep dat in relatief korte tijd zo'n maatschappelijke verharding was opgetreden. Na de moord op Fortuyn en Van Gogh merkte ik dat er veel ongenoegen en angst in de samenleving ontstond. Dat was een eye-opener voor mij. Zelf had ik ook zoiets van: laat ik nu als homo maar even dimmen." Het was een tijdelijke fase, benadrukt Bouma. "Dit om geen toestanden te krijgen. Ik verkeerde in de veronderstelling dat individuele Marokkanen en moslims wel moeite zouden hebben met mijn homoseksualiteit. Op basis van de vermeende homo-onvriendelijkheid ging ik bij voorbaat de kast in. Net als bij veel Nederlanders had ik een diepste angst dat moslims het land zouden overnemen. Maar als angst gaat regeren kom je geen stap verder. Als homo's moeten we in dit opzicht over onze eigen schaduw heen stappen. Dus samenwerkingsverbanden aangaan met positieve krachten binnen de Marokkaanse gemeenschap. Dit doe ik in mijn trainingen en ook in de bijeenkomsten die ik organiseer.

Hoewel de verharding een feit is, zegt Bouma vol overtuiging dat er in de afgelopen tien jaar wel degelijk een beweging op gang is gekomen om homoseksualiteit ook binnen de Marokkaanse gemeenschap bespreekbaar te maken. "Natuurlijk is er

een ongelofelijke hoop shit en ellende voor Marokkaanse en moslimhomo's. Er is een probleem als het gaat om de acceptatie van homoseksualiteit onder Marokkanen en moslims. Maar als homo bij voorbaat de kast ingaan is geen oplossing." Bouma weet zelf heel goed wat het inhoudt om als 'anders' gezien te worden. Misschien is dit een verklaring voor zijn tomeloze inzet om het patroon te doorbreken dat mensen langs elkaar heen gaan leven. Je terugtrekken op een eilandje is wat hem betreft geen optie. "Voor mij is het leggen van verbindingen tussen mensen een drijfveer. Mensen zijn voor mij gelijk. Ik wil een verbindende factor zijn tussen bijvoorbeeld Marokkanen en homo's. Zelf noem ik dat regenboogcoalitiesolidariteit. Als homo wil ik niet meegaan in het idee dat moslims en homo's elkaars natuurlijke vijanden zijn. Hoe je het wendt of keert, onderling vertrouwen creëren is de enige weg. Ook als homo of moslima wil je gerespecteerd worden. Acceptatie is een van de toetsstenen van tolerantie."

Inmiddels spreekt Bouma een woordje Arabisch. Hij heeft veel credits opgebouwd binnen de Marokkaanse gemeenschap. Gekscherend wordt hij wel eens de

huisnicht van het Amsterdamse Marokkaanse jongerencentrum Argan genoemd. "Ik ben dus volledig geaccepteerd." Niet voor niets is zijn Marokkaanse naam een geuzentitel. "Ik ben de best geïntegreerde Nederlander binnen de Marokkaanse gemeenschap. En daar ben ik eigenlijk best trots op."

Meer weten? Kijk op » connectingdifferences.nl

.....○

Connecting Differences is opgericht voor organisaties die worstelen met conflicten tussen groepen en deze groepen tot elkaar willen brengen. Dit kunnen overheidsorganisaties zijn maar ook stichtingen, welzijns- en onderwijsorganisaties of de politie. Middels trainingen worden onbegrip en wantrouwen, die kunnen leiden tot een gevoel van onveiligheid en tot fysiek of verbaal geweld, weggenomen. De basis van de trainingen is dat iedereen gelijk is.

